

11 Ιουνίου, 1993

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

GETO TRADING IMPORT - EXPORT LIMITED,

Ενάγοντες,

v.

ΠΛΟΙΟΥ Μ/Ν VLADIMIR VASLYAYEV (ΑΡ.2),

Εναγομένου.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 56/93)

Διάταγμα σύλληψης πλοίου — Κυρίαρχο κριτήριο για την συνέχισή του είναι η απόδειξη από τον ενάγοντα συζητήσιμης υπόθεσης — Αγωγή εναντίον πλοίου για απώλεια φορτίου, όπου το φορτίο είχε παραδοθεί στις λιμενικές αρχές αλλά τελικά είχε παραληφθεί από πρόσωπα που είχαν παρουσιάσει πλαστά έγγραφα, στην Οδησό της Ουκρανίας — Μαρτυρία ότι σύμφωνα με το δίκαιο της Ουκρανίας, η παράδοση του φορτίου στις λιμενικές αρχές απαλλάττει τον μεταφορέα από κάθε ευθύνη έναντι του ιδιοκτήτη του φορτίου — Αμφιβολία κατά πόσο το Κυπριακό Δικαστήριο ήταν το κατάλληλο για να εκδικάσει την υπόθεση — Κρίθηκε ότι δεν είχε αποδειχθεί συζητήσιμη υπόθεση.

Με αγωγή της εναντίον του εναγόμενου πλοίου η ενάγουσα ζητούσε ποσό Δολ. Η.Π.Α. 2.555.300, αξία φορτίου τσιγάρων που το πλοίο είχε αναλάβει να μεταφέρει στο λιμάνι της Οδησού στην Ουκρανία, για λογαριασμό Ρώσων παραληπτών. Με την άφιξή του στο λιμάνι της Οδησού, το πλοίο παρέδωσε το φορτίο στις λιμενικές αρχές. Ήταν παραδεκτό και από τις δύο πλευρές ότι το φορτίο παραλήφθηκε στο τέλος από μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα, που είχαν παρουσιάσει πλαστά έγγραφα. Η αγωγή εναντίον του πλοίου βασίσθηκε σε ισχυριζόμενη αμέλεια των πλοιοκτητών που συνίστατο στην παράδοση του φορτίου σε πρόσωπα που είχαν παρουσιάσει πλαστά έγγραφα. Η υπεράσπιση συνίστατο στον ισχυρισμό, ότι σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο της Ουκρανίας η μόνη υποχρέωση του μεταφορέα ήταν η παράδοση των εμπορευμάτων στις λιμενικές αρχές, και για τον σκοπό αυτό προσκόμισαν σχετική μαρτυρία. Επίσης ισχυρίσθηκαν ότι το Κυπριακό Δικαστήριο δεν ήταν το κατάλληλο για να εκδικάσει την υπόθεση, δεδομένου και του ότι η ενάγουσα ήταν Κυπριακή υπεράκτια εταιρεία, και της ύπαρξης ρητής

πρόνοιας στην φορτωτική για αποκλειστική δικαιοδοσία των Δικαστηρίων της Ουκρανίας.

Αποφασίσθηκε ότι:

5 Κυρίαρχο κριτήριο για την συνέχιση διατάγματος σύλληψης πλοίου είναι η απόδειξη από τον ενάγοντα αιτητή συζητήσιμης υπόθεσης. Στην προκειμένη περίπτωση, ενόψει της αναντίλεκτης μαρτυρίας για τις πρόνοιες του δικαίου της Ουκρανίας σχετικά με την υποχρέωση του μεταφορέα εμπορευμάτων, δηλαδή ότι αυτή εξαντλείτο με την παράδοση των εμπορευμάτων στις λιμενικές αρχές, και επίσης ενόψει της ρητής πρόνοι-
10 ας της φορτωτικής για την δικαιοδοσία των Δικαστηρίων της Ουκρανίας, που καθιστούσε αμφίβολο το κατά πόσο το Κυπριακό Δικαστήριο ήταν το καταλληλότερο για την εκδίκαση της υπόθεσης, η ενάγουσα αιτήτρια δεν είχε αποδείξει συζητήσιμη υπόθεση, και γι' αυτό το διάταγμα σύλληψης του εναγόμενου πλοίου έπρεπε να ακυρωθεί.

15 *Η αίτηση απορρίφθηκε χωρίς διαταγή για έξοδα.*

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Electromatic Constructions Co. Ltd. v. Azon Shipping Co (1988) 1 C.L.R. 768.

20 Αίτηση.

Αίτηση σε αγωγή Ναυτοδικείου με την οποία οι ενάγοντες -αιτητές ζητούν σύλληψη του εναγόμενου πλοίου για ικανοποίηση απαιτήσεως τους σχετικά με την απώλεια εμπορεύματος.

Σ. Πίττας για Νεοκλέους με Ι. Ιωαννίδη, για St. McBride.

25 *Ν. Παπαευσταθίου για Τ. Παπαδόπουλο, για τους εναγομένους.*

30 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η αιτήτρια είναι νομίμως εγγεγραμμένη ως υπεράκτια εταιρεία στην Κύπρο, με έδρα τη Λεμεσό, και στον κύκλο εργασιών της είναι και το εμπόριο τσιγάρων και άλλων ειδών. Το Δεκέμβριο του 1992 συμφώνησε με κάποια άλλη εταιρεία, την Dingwall Trading Ltd, να πωλήσει σε αυτή τσιγάρα αξίας \$2.555.300,-. Η Dingwall θα προμήθευε το προϊόν σε Ρώσους αγοραστές. Η αιτήτρια ενάγουσα θα παρέδιδε το εμπόρευμα στην Dingwall στο λιμάνι της Ουκρανίας Ιλιτσιέν. Γι' αυτό και συμφώνησε με το εναγόμενο πλοίο για τη μεταφορά των
35 τσιγάρων, που τοποθετήθηκαν σε 54 εμπορευματοκιβώτια, και φορ-

τώθηκαν σ' αυτό στις 26.12.92. Στις φορτωτικές εμφανιόταν αρχικά ως παραλήπτης η Transpect Moscow Ltd, 19 -Polsoy Perejasvka str. Moscow. Σύμφωνα με την ένορκη δήλωση, που έγινε εκ μέρους του οργανισμού, ιδιοκτήτη του πλοίου, διαπιστώθηκε πως η πιο πάνω εταιρεία είναι ανύπαρκτη. Το πλοίο έφθασε στο λιμάνι Ιλιτσιέκ στις 5.1.93 και ξεφόρτωσε τα 54 εμπορευματοκιβώτια στις 17.1.93. Δεν θα ασχοληθώ με τις λεπτομέρειες που ακολουθήσαν αναφορικά με την τελική τύχη του εμπορεύματος αλλά θα περιοριστώ στην κοινή δήλωση που έγινε στο Δικαστήριο, για τους σκοπούς της παρούσας αίτησης, ότι δηλαδή το εμπόρευμα παρελήφθη από μη δικαιούχα πρόσωπα, που παρουσίασαν πλαστά έγγραφα.

Στο μεταξύ, στις 13.1.93, οι αντιπρόσωποι της ενάγουσας πληροφόρησαν τους αντιπροσώπους του πλοίου, πως άλλαξε ο πιο πάνω παραλήπτης του εμπορεύματος και αντικαταστάθηκε από τους Orwestrade services ltd, Konnogardeystiy Bulvar 4, App.17, St. Petterburg. Διαπιστώθηκε, πάλιν από το εναγόμενο πλοίο, πως και αυτή η εταιρεία είναι ανύπαρκτη.

Ακολούθησε στις 3.2.93 και νέα αλλαγή παραλήπτη. Με οδηγίες της ενάγουσας αντικαταστάθηκε η πιο πάνω κατονομαζόμενη εταιρεία με τη φράση "εις διαταγήν" - "to order".

Έτσι, την επομένη, οι αντιπρόσωποι του πλοίου ζήτησαν από την ενάγουσα να εφοδιάσει τους ιδίους με πλήρη δέσμη πρωτοτύπων φορτωτικών, πράγμα που έγινε, και μετά από αυτό το πλοίο εξέδωσε τις επίδικες φορτωτικές.

Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός πως, οι αγοραστές του φορτίου Dingwall δεν μπόρεσαν να τιμήσουν το συμβόλαιο τους με την ενάγουσα, γιατί οι πελάτες τους στη Ρωσία, με τη σειρά τους, δεν μπόρεσαν να πληρώσουν το τίμημα στην Dingwall, με την οποία και τελικά η ενάγουσα τεμάτισε τη σύμβαση. Γι' αυτό και προσπαθούσε να μεταφερθεί το φορτίο στη Ρουμανία σε μια αναζήτηση αγοραστών.

Οι ενάγοντες βασίζουν την αγωγή τους, και την αίτηση για σύλληψη του πλοίου, σε ισχυριζόμενη ευθύνη του, για την απώλεια του εμπορεύματος που προσδιορίζουν ως εξής: οι πλοιοκτήτες είχαν νομική υποχρέωση να παραδώσουν το εμπόρευμα, αφού παρουσιάζοντο σε αυτούς από τον παραλήπτη 3 πρωτότυπες φορτωτικές. Τα έγγραφα τα οποία δόθηκαν, για να παραληφθεί το εμπόρευμα, ήταν έκδηλα πλαστά, κάτι που μπορούσε να διαπιστωθεί από μια πρώτη ματιά. Οι πλοιοκτήτες επομένως ώφειλαν να επιδείξουν επιμέλεια και μην παραδώσουν το εμπόρευμα, υποχρέωση που απορρέει από τη σύμβαση φορτωτικής αλλά και τη νομική τους ιδιότητα ως θεματοφύλακες του.

Εξέδωσα το διάταγμα συλλήψεως του πλοίου, μετά από μονομερή αίτηση των εναγόντων. Το αντικείμενο της απόφασης αυτής είναι κατά πόσο η ισχύς του διατάγματος θα συνεχιστεί. Με οδηγίες του Δικαστηρίου καταχωρίστηκε ένσταση εκ μέρους του πλοίου, εναντίον της συνέχισης του διατάγματος συλλήψεως του, αντί της αυτοτελούς αίτησης για την ακύρωση του. Και αυτό για να κερδηθεί χρόνος γιατί η υπόθεση είναι κατεπείγουσα και παρουσιάζει ιδιαίζοντα περιστατικά.

Το εναγόμενο πλοίο ισχυρίζεται πως, σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο της Ουκρανίας είχε μόνο υποχρέωση να παραδώσει τα εμπορεύματα στις λιμενικές αρχές, οι οποίες μετά την παράδοση τους αναλαμβάνουν τον έλεγχο, φύλαξη και παράδοση τους στο δικαιούχο. Οι λιμενικές μάλιστα αρχές παραδίδουν το φορτίο στο δικαιούχο μόνο μέσω εγκεκριμένων εταιρειών, εξουσιοδοτημένων να ενεργούν ως πράκτορες χειρισμού και παράδοσης των εμπορευμάτων. Επομένως, και εφόσον το εναγόμενο πλοίο παρέδωσε το εμπόρευμα στις λιμενικές αρχές, δεν είχε καμιά παραπέρα ευθύνη, ούτε μπορούσε και να πράξει οτιδήποτε διαφορετικό γιατί θα παραβίαζε το νόμο της Ουκρανίας.

Ο δικηγόρος του πλοίου εισηγήθηκε επίσης πως η παράγραφος 5, σε συνδυασμό με την 29, του συμβολαίου φορτωτικής προνοεί πως στις διαφορές που αναφέρονται, από την εφαρμογή του, ισχύει το δίκαιο της Ουκρανίας, η δε διαφορά παραπέμπεται στα Δικαστήρια της. Κατά συνέπεια, και αν ακόμη θεωρηθεί πως τα Κυπριακά Δικαστήρια θα αναλάβουν δικαιοδοσία, θα εφαρμοστεί το δίκαιο της Ουκρανίας, που προβλέπει τα πιο πάνω. Μαρτυρία πάνω σε αυτό το ζήτημα έχει δοθεί με ένορκη δήλωση δικηγόρου από την Οδησό. Ο δικηγόρος των εναγόντων εισηγήθηκε πως στην επίδικη διαφορά εφαρμόζεται αποκλειστικά το Κυπριακό δίκαιο το οποίο οι διάδικοι δεν μπορούσαν να αποκλείσουν.

Για τους σκοπούς της εξεταζόμενης αίτησης αποκλίνω υπέρ της άποψης του δικηγόρου του πλοίου, που φαίνεται από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν πως είναι ορθή. Υποστηρίζεται δε και από την απόφαση *Electromatic Constructions Co.Ltd, v. Azov shipping Co and others* (1988) 1 C.L.R. σελ.768, όπου το ειδικό νομικό σημείο ήταν ταυτόσημο, εφόσον πρόκειται για πανομοιότυπους όρους στη φορτωτική σύμβαση.

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ζήτησα από το δικηγόρο των εναγόντων να με παραπέμψει στα σχετικά άρθρα της σύμβασης φορτωτικής ή σε άλλα στοιχεία, που υποστηρίζουν εκ πρώτης όψεως τη θέση του πως το πλοίο είναι νομικά υπεύθυνο, κάτω από τα γεγονότα που έχουν συμφωνηθεί, για την απώλεια του εμπορεύματος. Ο δικηγόρος μου υπέδειξε τον όρο 24 στο εμπρόσθιο μέρος της φορτωτικής και τις παραγράφους 4, 5 του κύριου μέρους της

φορτωτικής. Από απλή ανάγνωση των πιο πάνω καταδεικνύεται πως οι όροι αυτοί δεν προωθούν τη θέση των εναγόντων. Η αναφορά του δε στην Κυπριακή νομοθεσία, Κεφ.263, έστω και αν ισχύει, μπορεί να περιορίζει την ευθύνη του πλοίου στο χρηματικό ποσό που καθορίζεται στο Παράρτημα του Νόμου, δεδομένου ότι στις φορτωτικές δεν αναγράφεται η αξία του εμπορεύματος. Παρόμοια περιοριστική πρόνοια υπάρχει εξάλλου και στις επίδικες φορτωτικές. 5

Το βασικό ερώτημα είναι κατά πόσο, υπό τις περιστάσεις, πρέπει να παραμείνει ισχύον το διάταγμα συλλήψεως του πλοίου. Κυρίαρχο κριτήριο είναι η από απόδειξη από τον ενάγοντα - αιτητή συζητήσιμη υπόθεση. Η αξία του εμπορεύματος είναι τεράστια, περίπου \$3.000.000. Η αξία του πλοίου επίσης, γύρω στα \$10.000.000, με ημερήσια έξοδα και απώλειες πιθανού κέρδους πολύ μεγάλες. 10 15

Λαμβάνοντας υπόψη την αναντίλεκτη μαρτυρία του δικηγόρου της Οδησού, στην ένορκη δήλωση του οποίου επισυνάπτονται επίσημα έγγραφα των λιμενικών αρχών, και άλλα συναφή στοιχεία αναφορικά με την ισχύουσα νομοθεσία εκεί, τους σχετικούς όρους της φορτωτικής για το εφαρμοζόμενο δίκαιο, και την υπόθεση *Electromatic Construction Co. Ltd.*, έχω τη γνώμη πως οι ενάγοντες - αιτητές δεν παρουσιάζουν συζητήσιμη υπόθεση εναντίον του πλοίου. 20

Θέλω επίσης να παρατηρήσω, χωρίς να προκαταλαμβάνω οποιαδήποτε μελλοντική τελεσίδικη άποψη πάνω στο ζήτημα, πως και με βάση τα παραδεκτά γεγονότα στην υπόθεση, πιθανό να θεωρηθεί πως ο βολικός τόπος επίλυσης της διαφοράς δεν είναι η Κύπρος αλλά η Ουκρανία. Η ενάγουσα είναι υπεράκτια εταιρεία στην Κύπρο. Η αγοράστρια του εμπορεύματος ξένη εταιρεία. Οι παραλήπτες άγνωστοι Ρώσσοι. Το εμπόρευμα εκφορτώθηκε σε λιμάνι της Ουκρανίας και τελικά παρελήφθη παράνομα από εκεί. Τα αποδεικτικά στοιχεία, που συνιστούν τη βάση της διαφοράς, καθώς επίσης και τα ζητήματα ισχύουσας νομοθεσίας της Ουκρανίας, που εγείρονται, έχουν γεωγραφική βάση αυτή τη χώρα. 25 30 35

Για τους λόγους αυτούς διατάσσεται η απελευθέρωση του πλοίου. Για την αίτηση αυτή δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η αίτηση απορρίφθηκε χωρίς διαταγή για έξοδα. 40